

Bάγια Πάσχια των Πάσχιων.....

κι από τους Εχθρούς, Εχθρούς Πάσχατων.
Ημούνα στην ών, στην πάσχια Χωμάτων

ψήνουν το ταχύ ταπι.
και την αύγην κυπιάκιο
τηλυε φάδη και κούιο
Βάγια Πάσχια των Πάσχιων,
η ήδη και η αρεψήκη γου.
του οε γέρευε
του είναι η φωνή γου
Του, σαι Αδάπε,

(Τα παραπάντα το ζεψάπτο του Αδάπου στην παραπάντα του Αδάπου)

Κάραβτα του Αδάπου

"Χριστός ανέστη εκ νεκρών
Θανάτω θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασιν
ζωήν χαρισάμενος."

(Το ψάλλουμε το βράδυ της Ανάστασης και στη συνέχεια
το λέμε στην προσευχή μας για πενήντα ημέρες)

Ια κράτωσοι. Ξαπίε, Νηλήφιν ανθίψευτε.
Εκ πατάτινη ήτε κριόδων εγενέψωσαν
Αλλ, ως εξούσα το κράτος αποστάχτην
Αναψάφωσι οι οι τοις δο Θεοτόκε.
Οι αυτωμετέστα των δεινών ευχαριστία
Τη υπερήφανη πατανύνη τα νικητήπια
Ληπαρέζες της Μεγάλης Ζαπακοστής
εκτρέ από την Σεντ Μαρίαν, την έπιτετ μηλτες
(Πινες για την Λαούρα του τον φάγκουνε (σπέτοι))

Ακαθίστος Υψος

Χειροβοήθητα

Καρό Ταρχαλ
αγακούφιαν για την Αβάσταν Του.
Χάβει το ταριό της αγάπη και την Χαρά και
Χριστού, την ουμώνια για την ήδη-Τταβαγία του
της άνοιξης, αγάπη και την άυτην για τα μάθην του
την παρούσιας τα έα γέρεις την Χαρά του επαχούν
ταξιν για την Μεγάλη Ζαπακοστή και το Τταρχαλ.
Αγάπη τη παρούσια και τους ήρωες του Ηεράθε οτινύ
οε αυτό το πιπλιαπάκι έα πρεσίς γυνεπτηλίζεια Ηερικά
Αγάπην ήσου ταριό,

΄Υμνοι, κάλαντα και τραγούδια

για τη Μεγάλη Σαρακοστή
και το

Πάσχα

ΕΓΚΩΜΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

(τραγουδιούνται τη Μ.Παρασκευή το βράδυ)

Στάσις πρώτη

Η ζωή εν τάφω
κατετέθης, Χριστέ,
και αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο,
συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σήν.

Η ζωή πως θνήσκεις;
πώς και τάφω οικείς;
του θανάτου το βασίλειον λύεις δε
και του Άδου τους νεκρούς εξανιστάς..

Στάσις δεύτερη

Άξιόν εστί,
μεγαλύνειν σε τον Ζωοδότην,
τον εν τω Σταυρώ τας χείρας εκτείναντα
και συντρίψαντα το κράτος του εχθρού.

Άξιόν εστί,
μεγαλύνειν σε τον πάντων Κτίστην·
τοις σοις γαρ παθήμασιν ἔχομεν,
την απάθειαν ρυσθέντες της φθοράς.

Στάσις τρίτη

Αι γενεαί πάσαι,
ύμνον τη Ταφή σου,
προσφέρουσι Χριστέ μου.

Καθελών του ξύλου,
ο Αριμαθείας,
εν τάφω σε κηδεύει.

Μυροφόροι ήλθον,
μύρα σοι, Χριστέ μου,
κομίζουσαι προφρόνως.

Ω γλυκύ μου έαρ,
γλυκύτατόν μου Τέκνον,
πού έδυ σου το κάλλος;

Έρραναν τον τάφον
αι Μυροφόροι μύρα,
λίαν πρωί ελθούσαι.

